

BLQD

HANNAH & AZIZA I PARTERAPI

Del 1-5

Copyright Annika Boholm, augusti 2017.

Blod.

sid 2.

SCEN 1, INT. TERAPEUTERNAS MOTTAGNINGSRUM - DAG

Hand- och fast kamera. Montage av rörliga och fasta sekvenser i slow motion, enligt följande:

Hand som lyfter en okarina, vänder den, ställer tillbaka.

Närbild på en gammal klockas urtavla.

Vi följer ett par skor som går över golvet.

Hand som provar en penna, skriver *Sov i ro*, men kluddar över, sedan Hannah, därpå Aziza.

Närbild på två vita duvor i porslin med guldkanter.

Sidorna i en bok - *Kärlekens samtal* av Roland Barthes - bläddras förstrött igenom.

Samtidigt spelar Aziza en truddelutt på okarinan.

Helbild. Hannah vrider på huvudet, möter Azizas blick.

Två tomma fåtöljer; en i brunt skinn och en skum pjäs i trä.

Närbild på sidan 25 i boken som Hannah fastnat i, hon bläddrar till nästa sida, läser klart stycket, tittar på Aziza.

Aziza, upptagen av att ta ut *My heart will go on* på okarinan.

(Ingen av dem har sett terapeuterna som kommit in i rummet.)

Extrem närbild på de vita porslinsduvorna.

Halvbild. Benen på dockorna i terapeuternas famn dinglar.

Terapeuterna:

Välkomna...

Blod.
sid 3.

SCEN 2, INT. TERAPEUTERNAS MOTTAGNINGSRUM - DAG

Fast kamera.

Hannah och Aziza sitter i varsin fåtölj med dockor i famnen.
Terapeuterna sitter på stolar. Introduktionen är redan avklarad.

Terapeuterna:
Berätta hur ni träffades.

Aziza
De var inge märkvärdigt, vi kom i
samspråk, utanför bajamajorna faktiskt,
på Storsjöyrån, känner du till? - vi har
en gemensam bekant -

Hannah:
Det var samma sommar som Victoria och
prins -

Terapeuterna:
En i taget.

Aziza:
Exakt. Helt out of the blue frågade
Hannah om vi skulle gå till skogen och
hängla.

Hannah tittar på Aziza, hon tror inte sina öron.

Terapeuterna:
Okej...

Blod.

sid 4.

Aziza:

Ja är på, sa ja. Och på den vägen är det. Korta versionen.

Terapeuterna:

Det var hur det gick till. Jag är lite nyfiken på vad det var som

Aziza:

Allt kändes annorlunda.

Terapeuterna:

Vad var det...?

Aziza:

Jag har haft ganska många förhållanden, men det där kändes... jag blev väl kär.

Terapeuterna:

I?

Aziza:

I Hannah.

Terapeuterna:

Jo det förstår jag, men vad hos henne

Aziza:

Ja... det var nåt nytt... jag kände mig sedd. Och älskad. Det var väl kärlek. Helt enkelt.

Blod.

sid 5.

Terapeuterna:

Kärlek, kärlek, men vad är det? Det är så lätt att det bara blir ett ord. Vad

Aziza:

Ja... det var fantastiskt att uppleva att hon tyckte om mig så mycket. Allt.

Ganska lång tystnad. Terapeuterna vänder sig till Hannah.

Terapeuterna:

Du ser ut att ha en annan bild -

Hannah:

Jag bara grät och grät den sommaren... jag var så himla ensam, det blev som en kulmen när de gifte sig... Victoria och Daniel - jag öh, ja, jag ville också gifta mig med nån. Jag tror jag sa det till min, vår kompis, som svarade, mest på skoj, du kan väl gifta dig med Aziza. Det var nog

Terapeuterna:

Varför, tror du, er vän

Hannah:

Han visste att hon nyligen separerat.

Terapeuterna:

Eller så tyckte hen ni stämde för varandra?

Blod.
sid 6.

Hannah:
Jag vet inte. (*En gest bara.*)

Terapeuterna:
Och nu är ni här.

Aziza:
Exakt.

Hannah:
(För sig själv)
Men snälla...

SCEN 3, INT. TERAPEUTERNAS MOTTAGNINGSRUM – DAG

Fast kamera.

Kort förvirring uppstår när de skall sätta sig, vem ska sitta var? Ska de sitta på samma plats, i samma stol som första gången?

Terapeuterna:
Vad kommer ni med idag?

Lång tystnad.

Terapeuterna:
Hannah?

Aziza:
Jag vill att vi pratar om det vi kommit hit för.

Blod.
sid 7.

Terapeuterna:
Det låter som en bra idé.

Aziza:
Så vi får valuta för pengarna. Förlåt,
ja skoja, ja menar bara att vi

Terapeuterna:
(Till Hannah)
Vad tänker du nu?

Hannah:
Att det är som ett tvång.

Terapeuterna:
Vad?

Hannah:
. (Till Aziza)
Är det helt omöjligt att låta bli?

Aziza:
Nej. Eller, jag kanske har nånslags
Tourettes...

Hannah:
Det är absurt. Du gör sönder samtal. Du gör jämt
så. Helt apart, folk tappar tråden -

Terapeuterna:
Är det det? Tourettes?

Blod.

sid 8.

Aziza:

Nä. Jämt...?

Hannah:

Nu fick jag det sagt.

Terapeuterna:

Har du gnagt på det länge?

Aziza:

Jag vill prata om kött!

SCEN 4, INT. TERAPEUTERNAS MOTTAGNINGSRUM - NATT

Handkamera.

Terapeuterna har små hemsydd handdockor - närmast en påse bara - en på varje hand.

Aziza:

Din tilltro till ord är abnorm.

Terapeuterna:

Annars vore det här ingen bra idé. Eller hur?

Hannah:

Jag vill prata om Rom.

Aziza:

Jag tycker det är absurt.

Blod.

sid 9.

Terapeuterna:

Me-enar du?

Aziza:

Att allt bara handlar om det man säger.

Terapeuterna:

Jag hör vad du säger, men här riktar vi
in oss på *hur* man säger det man säger.

Aziza:

Så bara vi lär oss kommunicera lite
bättre kommer vi få fred på jorden?

Terapeuterna & Aziza:

Om Rom?

Hannah:

Exakt. Dit alla vägar bär. Din mördare. (Till Aziza)

Terapeut/erna 1:

Som den gången du sa att jag var en drömmare...

Terapeut/erna 2:

Vilken gång?

Terapeut/erna 1:

(Tiger)

Terapeut/erna 2:

Jasså *den* gången.

Blod.
sid 10.

SCEN 5, INT. TERAPEUTERNAS MOTTAGNINGSRUM - DAG

Fast kamera.

Sessionen har varit het och sårig. De har kommit till det svåraste.

Aziza:

Nej.

Terapeuterna:

Vad är det som

Aziza:

Jag tycker inte vårt förhållande är redo.

Hannah:

Förhållandet eller du?

Terapeuterna:

Det är en viktig fråga.

Aziza:

Jag har aldrig lovat... Varför räcker det inte att jag älskar dig? Att du är mitt allt? Att jag inget hellre vill än att bli gammal med dig?

Hannah:

Ditt allt... sure, varför räcker det inte med mig då?

Blod.
sid 11.

Aziza:

Det handlar om min identitet. Jag vill inte bli någon annan, jag vill kunna vara med dig *och* vara mig själv.

Hannah:

Om jag förlikar mig med det, får jag ett barn då?

Aziza:

Det bestämmer inte jag.

Hannah:

Va?

Terapeuterna:

Är det en rimlig kompromiss?

Aziza:

Inte med mig. Det skulle bli min död.